

Monica L Edmondson

Berättat under föredrag arrangerat av Svensk Form Botnia i Umeå.

Som svensk sametjej är vinter och skidåkning en miljö som Monica L Edmondson känner sig hemma och trygg i. Under åtta år hade hon två vintrar varje år. Detta då hon undervisade i längdskidåkning och telemark och pendlade mellan norra och södra halvklotets vintrar, mellan Japan, Skandinavien och Australien.

En av de första anledningarna till att Monica L Edmondson fascinerades av glaset som material var dess transparens och dess likhet med vinterkylan. Genom slipning, polering, etsning och gravering av plan i klarglas utforskar hon glasets "vinterkvalitet".

I detta vinterrum ska det finnas någon typ av kärna, centrum, kärlek, eld, liv. Och det är här alla färgerna kommer in i hennes arbete.

Tradition har alltid varit viktigt för människan för att bland annat hålla en kultur levande. För samerna är dräkten/kolten en del av denna tradition. Monica L Edmondson använder färgerna i sin Lulesamiska kolt i kompositionen av färgerna i glaset som ska representera värmen, elden, själva hjärtat i livet.

Att bära kolten ger henne alltid en stark känsla av stolthet och samhörighet. Saknaden av tillfällen att bära kolten i Australien gjorde att hon lärde sig den gamla italienska glastekniken att göra murrinis, pusselbitar. Nu kunde hon plocka ut en detalj på kolten, från baksidan av ryggen, vid halslinningen och översätta den till glaset.

I arbeten som Line of Winter har hon kombinerat de två känslorna, vinterrummet och elden. Kombinationen av det klara planglaset och de hyttarbetade, färgade murrinis var inte helt problemfritt. Tekniskt tånjde hon både på glaset och på sina egna gränser.

Monica L Edmondson kombinerar tre skilda arbetstekniker, hyttarbete, ungsformning och slipning i sina glasobjekt, men arbetar även med glesa vävar där glasstavar är invävda i trådarna. Att uttrycka sig i glas har aldrig tidigare utforskats på detta sätt av samiska konsthantverkare.

Att den samiska traditionella kunskapen ska finnas som grund anser Monica L Edmondson är oerhört viktigt och hon uppskattar att de traditionella teknikerna fortfarande används. Men, hon anser att om man fortsätter enbart i den så kallade traditionella stilen, så "hör vi bättre hemma på museum än i det samhälle vi lever i idag."

Enligt Monica L Edmondson blir resultatet blir oftast bäst om man har roligt och tillåter sig att, ibland, glömma bort allt vad konstteori, komposition, färgbalans osv. heter och istället låta materialet och formen i sig ta över. När känslan och glädjen får styra då, anser hon, har man haft lyckan att vara med vid födelsen av ett objekt med egen vilja och själ och inte bara skapat en produkt av en idé.